

Garamvölgyi Béla laudációja

A következő díjazott bemutatását a döntést megalapozó legfontosabb tényezőkkel kezdem.

A tantervek világát tanulmányozva (erre mostanában egyre több lehetőségünk van) gyorsan megtaláljuk a legfontosabb fejlesztési célokat, kiemelt témaköröket, eredménycélokat, követelményeket. Általában pont annyit amennyi már a „képzeletünkben” szétfeszíti a vizuális művészeti nevelésre szánt időkeretet és az oktatás tereinek tárgyi feltételrendszerét.

Kicsit elmélyültebb kutatással olyan tantervi változatokat is találunk, amelyek kiemelik, hogy **a tehetséggondozás a magyar köznevelési rendszer kiemelt általános és speciális feladata**. Egyben kifejtésre kerül, hogy a tehetséggondozást **valamennyi nevelési-oktatási szakaszban, minden neveléssel, oktatással foglalkozó intézménynek alkalmaznia kell**, és a pedagógiai programjába szükséges beillesztenie.

Ebből következtethető, hogy az intézmény felelőssége csak a **szaktanár felelősségével együtt értelmezhető**. A szaktudás és az intézményi feltételrendszer kölcsönhatása egyértelműnek tűnik.

Itt megjegyzem, hogy egyes vélekedésekkel szemben nagyon ritkán találkozunk kirobbanó, magának utat törő tehetséggel főleg a korai nevelési szakaszokban. Ebből adódik tehát, hogy a tehetséget **fel kell ismerni, motivációs térbe, azaz szakmai térbe kell helyezni**.

Nyilvánvaló, hogy tehetségvesztés éppen abból adódhat, hogy a tehetség nem kerül azonosításra vagy nem optimális a fejlesztés útja (pl.: töredezett, gátolt vagy éppen elakadt...).

Én úgy gondolom, hogy a tehetségfelismerésnek **nincs általános képlete** (a tehetségfelismeréshez is kell némi „tehetség”, vagyis érzékenység és felkészültség).

Ebből kiindulva arra gondoltunk, hogy

1. akinek van **hite, bátorsága, módszertana** a tehetségek azonosításához, kiválasztásához és fejlesztéséhez,
2. akinek van az eredmények és képességszintek kapcsolatát feltáró, a fejlesztést segítő **diagnosztikus értékelési rendszere**,
3. aki a szaktárgyi versenyek keretében lehetővé teszi, hogy a tehetségek **egymással kölcsönhatásban** is tudjanak fejlődni,

4. aki a tehetség útlevelekben olyan útjelző pecsétet tud elhelyezni, ami a dinamikusan változó **tehetségutak követését, támogatását vagy mentorálását megkönnyítheti,**
5. aki képes többirányú **tudásmegosztó együttműködési láncot** létrehozni, egy szaktárgyi verseny „külső” segítségével,
6. aki a módszertani tapasztalatokat, javaslatokat, eredményeket, **jó gyakorlatokat, valamint a tanulói produktumokat közzé és így összehasonlíthatóvá teszi,**
7. aki elhivatott és elkötelezett pedagógusként, **művésztanárként** őrzi a kézműveltséget adó, az alkotófolyamat lépéseibe beavató **„műhelytradíciókat”,**
8. aki párosítani tudja a tehetséget az adottságaira jellemző **teljesítménnyel,**
9. aki, ha szükséges a fejlődés útjában álló környezeti körülmények ellenére is képes személyes odafordulással, asszertív kommunikációval **mentoráltjainak belső motivációját erősíteni**

megérdemli a figyelmet és ennek a jelentős kihívást jelentő munkának az elismerő értékelését. A MROE vezetősége a felsorolt **kilenc paraméter** alapján gondolta, hogy MROE díjat adományoz **Garamvölgyi Béla mesterpedagógusnak**, aki egyben szakvizsgázott mentortanár, a Budapesti Fazekas Mihály Gyakorló Általános Iskola és Gimnázium vizuális kultúra munkacsoportjának-vezetője, a nagymúltú Fővárosi Komplex Rajzverseny szakmai irányítója és rendezője.

Garamvölgyi Béla (1963. 10. 19.) **33 éve van a tanári pályán (1987-től), festményei 37 kiállításon és 10 országos tárlaton szerepeltek sikeresen.**

Személyes élmény: Garamvölgyi Bélával 19 éven keresztül (1998-2017 között) dolgoztunk közös, **általa valódi műteremként is használt rajzteremben**, amit én végig remek **modell értékű pedagógiai gesztusnak és módszernek tartottam.**

2020. 02. 29.

Zele János

A Magyar Rajztanárok Országos Egyesületének titkára